

сж *Глаголи*? Явно е че той на часъ тѣ ще почне да се двоуми въ това, безъ да гледа на формитѣ *мждростъ мждръ* и *учение* и *учѣж*: нему на ухо то както *мждростъ тѣй* и *мждръ*, както *учение тѣй* и *учѣж*, сѣ еднакво се чуватъ. Най сетнѣ затѣпяване то е готово, и отъ това ще послѣдва една таквазъ неразбория, която ний трѣба да отдадемъ само на ветхи тѣ времена. Много пжти се е съгледвало, че ако земемъ да се поразговоримъ съ единъ ученикъ, ако ще би той и отъ най-добри тѣ, за каквото и-да-е отъ грамматика та, и, въ това време, ако обърнемъ питанието така: прилагателни тѣ качественни *предмети* ли сж? Собствено то *Сжществително* ли е? Може ли едно собствено име да има *лице*, както глаголъ тѣ? И защо нѣма? Защо глаголъ тѣ да има, а то да нѣма? И на какво е основано това тѣй? За *вечки тѣзи* питанія и други тѣмъ подобни, той сплита конци тѣ. Причина та на това е дѣто ний изведнажъ хвъргами ученици тѣ въ единъ такъвзи тѣменъ лабиринтъ, въ който, разбира се, погледитѣ имъ не ще бждѣтъ ясни. Заради туй най-напредъ ний треба да ги запознаемъ постепенно само съ *първообразнитѣ* на *Сжществително* то, *Прилагателно* то и *Глаголъ* тѣ, а че послѣ — съ производни тѣ, които тѣзи три части си даватъ често помежду си една на друга; инакъ, по старо то преподавание, ще заприлича: да искаме да налейми изведнажъ една течность въ единъ сждъ съ тѣсна уста, отъ което ясно ще се проумѣе че повечето отъ нея ще се прелѣе отвънъ, защото налявание то не става капка-по-капка. При запознаването съ Първа та *Часть* показваме на ученикъ тѣ нагледни тѣ предмети *коза* и *волъ*, разправяемъ му че тѣ сж сжществителни *първобитни*, дадени на два рода животни: но въ това време ний треба да премълчимъ производни тѣ: *козаръ*, *козарство*, *козекъ*, *козена* и *оловаръ*, *оловарство*, *оловница*, за които треба да се говори послѣ, когато почнемъ да произвеждаме; защото инакъ ний ще сплетемъ дѣца та. Слѣдователно, додѣто не изучимъ *Първообразнитѣ* *качественни* отъ Втора та *Часть*, като *черенъ*, *бѣлъ*, *сивъ* и пр., ний не треба да отваряемъ никаква дума, когато сме на първа та станция, за произведени тѣ отъ тѣхъ сжществителни: *чернило*, *бѣлило* и пр., защото тѣ сж изречени съ чужди корени; додѣто не изучимъ *първообразнитѣ* *корени* на глаголитѣ: *четъж*, *кроѣж*, *миѣж* и пр., ний не треба да казваме, въ първа станция, че: *четение* или *читло*, *кроение* или *кроежъ*, *миание* или *милика* сж сжществителни